GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a“ ese: Joi'a si Duminec'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLI.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 12. Dumineca 12|24 Februariu 1878.

Diplomati'a russésca.

Brasiovu, in 23 Februariu 1878.

Evenemintele se imbuldiescu unele pe altele. Din chaosulu ce ni-lu ofera la prim'a privire cestiunea cea mare orientala potemu se distingemu cu claritate numai un'a, ca adeca diplomati'a russésca castiga totu mai multu terenu si predomina situatiunea intr'unu modu neasteptatu. Declaratiunea lui Bismarck, care culminéza in asigurarea, ca Germani'a nu va jertfi vechi'a si probat'a amicitia cu Russi'a, spre a face servitii de complesantia vreunei alte poteri amice in cestiuni, la cari germanii nu au nici unu interesu directu, este, oricumu a-i lua'o, o mare satisfactiune data diplomatiei russe tocmai in momentulu, candu Angli'a 'si da tóte silintiele de a impedecá deplin'a realisare a planuriloru lui Gorciacoff, candu Austro-Ungari'a, desi un'a din cele trei imperatii nordice ce se dice a fi aliate, protestéza pe faç̦ia contra unoru stipulatiuni, cari, cumu asigurara ambii ministri - presiedinti in parlamentele din Vien'a si Budapest'a, sunt de natura a schimbá relatiunile de potere ale stateloru dela confiniele imperiului.

Diplomati'a russésca a mai reportatu inse mai intr'unu timpu unu succesu de-o mare importantia pentru constelatiunea viitóre a politicei europene. Ea a reusitu adeca a inchiaia cu Angli'a o transactiune, prin care se delatura dintr'odata, celu puçinu pentru unu timpu óre-care, pericolulu unui conflictu anglo-russescu. Desi Russi'a nu prea avea causa a se teme de acestu conflictu, trebuie se-i fia totusiu binevenita ori-ce intielegere paciuita cu Angli'a. Din actele diplomatice aflamu, ca imperatulu Alesandru pune mare pondu pe o relatiune amicabila cu Angli'a. Inca tatalu seu Nicolae I promisese Angliei insul'a Cret'a si Egipetulu, numai se'lu lase in pace, se nu-i incurce planurile. Si anglesulu ori-cumu este unu bunu amicu, ca-ci are buzunarele pline, are si ruble de auru si sovereigns, cari nu crescu prin padurile Siberiei.

Guvernulu russescu 'si-a si datu fórte mare silintia de a crutiá interessele Angliei astfeliu, incatu se póte afirmá, ca faç̦ia cu Austro-Ungari'a nu a avutu nici pe jumetate atat'a atentiune. Transactiunea de faç̦ia este numai o continuatiune a metodei acestei de crutiare observata in reportulu cu Angli'a. Russii se obliga a nu ocupá peninsul'a Gallipoli, nici partea asiatica a Dardanelleloru, ér' Angli'a se obliga din partei a nu descarcá trupe pe acestu teritoriu. Eaca resultatulu negotiariloru intre cele mai mari poteri ale Europei, un'a continentala si cealalta maritima. Elu este destulu de favorabilu pentru Russi'a. Acést'a 'si póte continuá acuma cu tóta liniscea ocupatiunea de predilectiune: imblandirea turcului.

Aspre de totu si apesatórie trebuie se fia conditiunile de pace, ce Russi'a voiesce se le impuna turcului, déca acest'a inca si acuma intardie a le subscrie. Pentru casulu inse, candu s'ar' desteptá din nou in pepturile musulmaniloru vechi'a mandria si ar' refusá se accepte tóte pretensiunile invingêtoriului, a ingrigitu marele duce Nicolae, adressandu-se intr'unu ordinu de di astfeliu catra resboinicii sei: „Odihniti acuma, si pregatitive a ve reintórce a casa cu gloria; déca inse inimiculu are intentiunea a nu subscrie pacea, ce-o ceremu noi, atunci fiti parati a ve aruncá din nou in lupta spre a-o fini de totu.“ — Turculu simte prea bine ce insémna acést'a, de aceea va trebui se supuna in fine durei necessitati, sperandu, ca póte marile poteri, dupa ce se voru aduná la més'a verde, voru fi in stare a mai moderá pretensiunile invingêtoriului.

Póte! Dér' si turculu trebuie se'si dica astadi, ca slaba, fórte slaba este acést'a sperantia. Nu inzedaru facu russii sfortiari estraordinarie spre a avé odata documentulu in mana subscrisu de Sultanulu. Ei voiescu se inchiaie in tóta form'a pace directa cu Turci'a si se mérga apoi cu faptulu complinitu la congressu. Gorciacoff se va intalni acolo cu vechiulu seu soçiu Bismarck. Unulu din acesti duoi companioni va presiedé la acea stralucita adunare diplomatica si va avé apoi rar'a ocasiune si missiune de a face pe marile poteri se intieléga, ca duoi adeverati amici nu potu se mérga decatu numai mana in mana!

Pap'a Leo XIII.

Asia se va numi noulu Papa pe care Conclav'a din Vaticanu l'a alesu in loculu lui Piu IX. Alegerea seversita in 20 Februariu l. c. a cadiutu pe cardinalulu-camerlengo Pecci si acest'a a adoptatu numele de Leo XIII. Nu s'a adeveritu dér' temerea, ca Conclav'a va durá multu timpu. Adeveratu ca au fostu multi „papabilii“ adeca, candidatii la pontificatu, dér' cu tóte aceste unulu dintre ei, Pecci, a fostu in stare se intrunésca pentru sine acele 41 voturi, cari erau de lipsa spre a fi alesu. Pecci este unulu din cei moderati. Acést'a impregiurare ne arata votulu colegiului cardinaliloru dela 20 Febr. intr'o lumina catu se póte mai favorabila. Maioritatea cardinaliloru voiesce dér' unu omu resolutu dér' totodatu moderatu in capulu bisericei catolice. Ei au crediutu, ca persón'a italianului Pecci va intruni aceste calitati si l'au alesu prin urmare fara amanare. Unu semnu alu timpului si acest'a, si potemu adauge, unu semnu, care indreptatiesce sperantí'a, ca politic'a papatului se va intórce spre bine.

Éca ce telegraféza unu corespondentu specialu alu lui „Pester Lloyd“ din Rom'a, despre persón'a noului Papa: „Pecci s'a nascutu in 2 Martiu 1810 in Carpinetto. (Itali'a.) Elu a fostu delegatu papalu in mai multe provincii ale stateloru papale, elu guvernà cu strictetia, dér' impartialu si era tolerantu. Cá nuntiu in Bruxelle (Belgi'a) 'si-a castigatu favorulu intieleptului rege Leopoldu I intr'unu asemenea gradu, incatu acest'a s'a rogatu in persóna de Pap'a Gregoriu, cá se dé lui Pecci capel'a de cardinalu. Pap'a Gregoriu satisfacù cererei regelui si Pecci erá iubitu de elu. Cu atatu mai multu 'lu urá Antonelli, care vedea intr'ensulu unu rivalu si care se siliea a'lu inegri la Piu IX. Pecci a fostu multu timpu persona ingrata in Vaticanu si Piu 'lu distinse abia dupa mórtea lui Antonelli prin aceea, ca-i incredintià oficiulu insemnatu de Camerlengo. Pecci a studeatu institutiunile politice din tóta Europ'a si este, in catu se póte dice de unu papa, unu omu moderntu. Energicu, mândru si aprópe trufasiu, traiá cá unu ascetu si inca cá Camerlengo erá tiranu, candu avea se esecute cevasi, ce elu cunoscù ca este dreptu si ecuitabilu a se face, astfeliu incatu marea auctoritate ce si-a castigat'o se póte intielege numai acuma candu, cu tóte cele dise, alegerea cadiù asupra persónei sale.“

Astfeliu caracteriséza numitulu corespondentu pe noulu Papa. Se vorbesce, ca Pecci s'ar' fi esprimatu inainte de alegere, ca densulu nu pune pondu pe domni'a lumésca a Papei si considera perderea ei de o fericire pentru Papatu. Vomu vedé, incatu noulu Papa va motivá sperantie de feliulu acesta. Pentru acuma ajunge, ca noulu Papa Leo XIII a fostu aclamatu de catra cleru si poporatiune cu nespusu entusiasmu. Mercuri la 1 si 15 minute p. m. a aparutu cardinalu-diaconulu in Loggia bisericei St. Petru si a anuntiatu alegerea cu urmatoriele cuvinte: „Annuntio vobis gaudium magnum: Habemus papam, eminentissimum ac reverendissimum dominum Joachum Pecci, qui sibi nomen imposuit Leo XIII!“ (Ve anuntiu marea bucuria: Avemu papa pe emin. si rev. dnu Ioachimu Pecci, care si-a pusu numele de Leo XIII.)

Noulu Papa s'a aretatu poporului adunatu in biseric'a St. Petru la $4^1/_2$ óre si a fostu primitu cu strigari entusiastice de „Se traiésca Papa! Pap'a incungiuratu de colegiulu cardinaliloru a intonatu apoi „Benedicite“ si a datu binecuventarea intre aclamarile multimei. Tóte clopotele bisericiloru au anuntiatu alegerea Papei. La 6 óre sér'a a mai esitu odata Leo XIII. pe balconulu celu mare din afara alu bisericei St. Petru si a binecuventatu poporulu, care se imbuldie in marea piatia, fiiacare voindu se véda pe noulu alesu. Strigarile de „Evviv'a“ nu incetara pana tardiu.

Vidinulu.

Cetimu in „Dorobantiulu“:

In fine garnisón'a si cetatea Vidinului se voru predá dilele acestea armatei romane, care le incongiura de atat'a vreme.

Au fostu, ni se spune, au fostu si óre-care tratari cu autoritatile russe in acésta privintia; ca-ci dinsele dorieau, cá celu puçinu unu generalu russu se presiéda la capitularea cetatii. Inse dreptatea causei nóstre, solicitudinea, staruinti'a Domnitoriului si a guvernului au isbutitu pana in cele din urma.

Vidinulu dér' va fi in manele vitezei nóstre armate si pe zidurile lui voru falfai stégurile Romaniei, cu fal'a, pe care o aveau in timpulu vitézului Mihaiu si a marelui Stefanu. Ér' dup'acee'a, onórea armeloru fiindu pe deplinu satisfacuta, speramu, ca guvernulu va rechiamá in tiéra ostirile de peste Dunare.

Descoperiri diplomatice in camer'a anglesa.

Foile din Londonu publica unu siru de depesi diplomatice, tramise guvernului anglesu de catra representantii sei din Turci'a dela inceputulu resbelului incóce si cetite de catra Sir Northcote in siedintiele din urma ale parlamentului anglesu. Din corespondinti'a acést'a diplomatica se vede, ca Russi'a dela inceputulu resbelului a avutu intentiunea espressa a reluá Basarabi'a, care a fostu redata romaniloru in urm'a tractatului dela Parisu, mai departe se vede, ca cu tóte declaratiunile anteriore ale Tiarului, ca Russi'a nu voiesce cuceriri, ca nu va amenintiá nicidecumu interessele altoru state, apetitulu russescu a crescutu in proportiune cu succesele reportate pe campulu de lupta, astfeliu, incatu basele pacii de astadi au trecutu cu multu peste pretensiunile, ce le facea diplomati'a russa la inceputulu resbelului.

Intre multele acte memorate este remarcabilu unu memorandu alu colonelului Wellesley, fostu atasiatu militariu alu Angliei la cuartirulu generalu russescu din Bulgari'a si datatu dela Biel'a, 29 Iuliu 1877. Acestu memorandu l'a compusu numitulu colonelu din urmatoriulu incidentu: Luandu-si concediu dela imperatulu Russiei la Biel'a (Bulgari'a), unde se aflá cuartirulu generalu, imperatulu i-a facutu óre-cari observatiuni, relativu la situatiunea politica de faç̦ia. Dupa intrevederea acést'a colonelulu Wellesley a facutu unu memorandu scurtu, dupa observatiunile Maj. Sale, pe care l'a supusu apoi lordului Derby in Londonu cu observarea, ca l'a cetitu imperatului Russiei inainte de plecarea s'a, si Maj. S'a a informatu, ca este corectu si i-a cerutu inca cá se-i lase o copia de pe densulu. Éca punctele principale ale acestui memorandu. Wellesley scrie:

„La o intrevedere, ce am avutu inaintea plecarei mele, Maj. S'a a binevoitu a'mi face urmatóriele observatiuni, autorisandu-me ale comunicá guvernului meu. Maj. S'a 'mi-a repetatu, ceea-ce disese lordului Loftus la Livadi'a, si mie insumi la Zimnicea, adeca: „Obiectulu resbelului de faç̦ia a fostu numai imbunatatirea conditiuniloru populatiuniloru chrestine din Turci'a. Maj. S'a n'are vreo idea de anecsiune, afara póte de aceea a teritoriului predatu de Russi'a in 1856 si póte a unei parti óre-care din Asi'a mica. Imperatulu nu va ocupá Constantinopolea cu scopu

de a satisface onórei militare, ci numai déca mersulu evenemintelorn va pretinde unu asemenea pasu. Europ'a va fi invitata la o conferintia pentru inchiaiarea definitiva a conditiuniloru de pace. Imperatulu nu doresce si nu intentiunéza nicidecumu a ameniutiá interessele Augliei, fia relativu la Constantinopolu, la Egipetu, la canalulu de Suez, séu la Indi'a. Maj. S'a m'a asiguratu, ca intreit'a aliantia s'a formatu numai pentru pastrarea pacii si fora nici o idea de a ofensá séu a procede agressivu contra Angliei, cu care tiéra Maj. S'a a doritu totdeauna se remana in cele mai bune relatiuni de amicitia. O ocupatiune temporaria a Bulgariei va fi necesara. Maj. S'a niciodata nu a nutritu intentiuni ostile contra Angliei si nu doresce de a intrá in conflictu cu ea, inse celu ce cauta cért'a cu luminarea, se póte lesne ofensá de ori-ce lucru. Imperatulu se teme, cá politic'a de façia a Angliei tinde numai a incuragiá pe turci si a prelungi resbelulu, si crede, ca déca Angli'a ar' influintiá asupra Turciei in favorulu pacii, resbelulu ar' potea lua unu finitu mai grabnicu."

In 18 Febr. c. s'au mai cetitu in parlamentulu din Londr'a cateva corespondintie diplomatice din lunile Iuniu si Iuliu 1877, din cari resulta ca guvernulu russescu a impartasitu guvernului anglesu punctele de capetenia ale conditiuniloru de pace pentru casulu, candu Turci'a se ar' fi supusu inainte de ce russii ar' fi trecutu peste Balcani. Pe tempulu acela a propusu Russi'a cá Balcanii se fia frontier'a statului vasalu bulgaru ce se va infiintiá; Russi'a cerea atunci retrocessiunea Basarabiei mai departe pretindea Batumulu in Asi'a mica si Austro-Ungariei ei oferea spre compensare Bosni'a si Herzegovin'a. Guvernulu russescu impartasindu aceste conditiuni guvernului anglesu, a voitu se-i dovedésca acestuia moderatiunea s'a si se se asigure de neutralitatea Angliei pe care punea mare pondu. Cevasi mai tardiu inse, in 14 Iuniu, a declaratu principele Gorciacoff, ca dupa cercetarile facute este cu nepotintia a se desparti Bulgari'a in doue prin Balcani, Bulgari'a trebuie se remana o singura provincia. La aceste i-a respunsu lord Derby dicêndu ca nu crede, ca Turci'a va primi conditiunile d'antai cu atatu mai puçinu inse pe cele din urma. O alta depesia a ambassadorului Layard dovedesce, ca ar' fi periculosu a impartasi conditiunile Russiei inaltei Pórte, deórece o asemenea impartasire din partea Angliei ar' provocá o rescolare desperata a musulmaniloru, inimiciti'a intre Turci'a si Angli'a si masacrarea chrestiniloru.

De acést'a natura sunt descoperirile diplomatice facute in parlamentulu anglesu. Ele ne spunu, ca Russi'a a mersu in resbelu cu ide'a se reié Basarabi'a, a careia retrocessiune este considerata din partea guvernului russescu cá o „conditio sine qua non" a pacii. Tendinti'a Russiei nu potea se surprinda pe nimeni atunci, cu atatu mai puçinu pe flegmaticii anglesi. Din Iuniu si Iuliu inse pana astadi s'au intemplatu multe. Romani'a a intratu in resbelu, chiamata in ajutoriu de Russi'a intr'unu momentu de supremu pericolu. Vitejiei romane ei succese a delaturá unu desastru infricosiatu, de care erau amenintiate ostirile Tiarului. Russi'a are in urm'a acést'a unu angagiamentu moralu façia de lumea intrega de a nu lovi in façia pe acea tiéra, care a scapat'o din grave pericole, facêndu-i servitiile cele mai mari. Ceea-ce dér' inca iu Iuniu parea a se intielege de sine, astadi, in Februariu 1878, este multu mai greu de esecutatu. Abstragêndu dela interessele Europei de a nu lasá gurile Dunarei in poterea russului, este astadi votulu unanimu alu romaniloru, care se contrapune vechiului planu alu Russiei de a reluá Basarabi'a si-o pune in alternativ'a, cá séu se-si tiena promissiunea data, séu se intrebuintieze forti'a brutala contra aliatiloru sei si se-si atraga prin acést'a despretiulu lumei civilisate. Caracteristicu este si remane inse, ca guvernulu russescu inca inainte de a trece Dunarea, se gandea la o acuisitiune, prin care trebuiá se calce in picióre promissiunea solemnela, ce a dat'o in conventiunea dela 4/16 Aprilie guvernului romanu, de a apará integritatea actuala a Romaniei.

Din camer'a ungurésca.

Budapest'a, 19 Februariu.

Diu'a de astadi avea se decida asupra pactului dualisticu, asupra sórtei ministeriului Tisza. Cu mare incordare s'a asteptatu resultatulu votarei la finitulu desbaterei generale asupra proiectului legei de vama. Dela primirea séu neprimirea acestui proiectu de basa a desbaterii speciale depindea de astadata esistenti'a ministeriului Tisza. Ceea-ce s'a prevediutu, s'a si intemplatu. „Közvélemény" a avutu dreptu: Croatii si sasii au scapatu pe Tisza, votandu partea cea mai mare pentru legea de vama. Resultatulu a fostu acest'a: Cu totulu sunt 443 deputati verificati; presiedintele nu a votatu; cu „dá" au votatu 219 si cu „nu" 183 deputati, ér' 40 au fostu absenti; proiectele de lege au fostu primite prin urmare cu-o maioritate de 36 voturi de basa a desbaterei speciale.

Va se dica, Tisza Kálmán a invinsu cu-o maioritate de 36 voturi. Votarea a fostu nominala, se scie dér' apriatu, cine a votatu pentru si cine contra. Astfeliu am numeratu 20 croati si 8 sasi, cari au votatu pentru proiectulu legei de vama; cu totulu dér' 28. Déca vomu adauge la acesti 28 pe toti acei deputati „nationali" romani, serbi si slavaci, cari cá intotdeauna asia si acuma si-au implinitu a loru chiamare, votandu cu guvernulu, avemu indata sum'a de 36 complectata. Nu este dér' o rea gluma, este gól'a realitate, care ne arata, ca de astadata numai votulu representantiloru diferiteloru nationalitati a scapatu pe Tisza Kálmán, pe acelu Tisza, care ameniutiá odinióra cu sdrobire pe tóte popórele nemaghiare, cate mai cutediau a fi nemultiumite séu a avé chiaru dorintie proprie! Dá, deputatii tramisi din sinulu acestoru popóre nu au avutu alta afacere mai grabnica si importanta, decatu a dá spriginulu loru unui ministeriu, care se afla in dóga de mórte, a-i mai lungi viéti'a, care fora de aceea ei este destulu de grea si amarita. Unde a remasu opositiunea nationala, ide'a cea mare de o comuna conlucrare si procedere in interessulu egalei indreptatiri, candu deputatii „nationali" din camer'a pestana au devenitu stêlpii cei mai fideli, pe care se se póta radimá ori-ce guvernu, fia catu de sdruncinatu in positiunea s'a?

Dér' nu voimu se fimu nedrepti façia cu impregiurarile cu totulu estraordinarie din patri'a nóstra. Nu s'a facutu óre in tierile aceste constantu proverbiulu: „Cá la noi la nimenea"? Interessele popóreloru nemaghiare sunt varie si multiple, nu se potu dér' impacá unele cu altele lesne, cine ar' fi crediutu inse ca ele se voru aliá, se voru uni numai intr'o actiune negativa, numai candu e vorb'a de a sprigini poterea din partea careia intempina o necontenita amenintiare si violare? Dér' se lasamu se vorbésca faptele, se vedemu cumu esplica croatulu Ioanu Tombor atitudinea deputatiloru croati. Voindu a aperá pe croati contra insinuatiunei lui Németh, ca ei ar' fi in tielesi in secretu cu guvernulu si ca 'si-ar' fi vendutu pentru unu pactum conventum voturile si convictiunea lui Tisza, dise intre altele:

„Deputatii croati nu au venitu aci in adunare in urm'a vreunui ordinu séu invitatiuni a ministrului. Numai datori'a loru patriotica i-a adusu aci, cá se-si dé espressiune convictiunei, déca nu prin cuventari lungi, prin votulu loru. Noi, deputatii croati nu scimu nimicu de unu pactum conventum. Dér' esiste unu pactum conventum si acest'a este articululu de lege XXX. din 1868. (Pactulu Croatiei cu Ungari'a.) Ceea ce astépta croatii dela guvernulu comunu este, cá in sensulu acestui pactu, care asigura autonomi'a Croatiei, se ocrotésca si se spriginésca interessele politice si materiale ale acestei tieri. Acei deputati croati, cari voru votá pentru legea de vama, voru face acést'a din trei motive. Antaiu, din punctu de vedere specificu croatu. Croatii sunt pentru vam'a comuna, nu voru unu teritoriu separatu de vama, ca-ci acest'a ar' fi stricatiosu pentru Croati'a. Alu duoilea motivu e convinctiunea ce-o are, ca nu se va gasi unu guvernu, care se faca o lege mai buna, si elu nu doresce provisoriulu. In fine, deputatii croati, cari accepta proiectele de lege, o facu acést'a din consideratiuni mai inalte de statu, nu inse, spre a votá incredere guvernului, care nicіodata nu a aretatu bunavointia façia de interessele Croatiei. Cestiunea sustienerii séu a resturnarii guvernului o lasamu bucurosu in grij'a deputatiloru maghiari; deputatii croati nici nu se voru bucurá de un'a, nici nu voru plange pe cealalta. Indiferentismulu, ce-'lu arata croatii in priviuti'a acést'a, 'si are caus'a in faptulu, ca dela ministeriulu Szlávy incóce fiacare regimu este cu cugetu reu façia de croati, si ca se temu, ca dupa cabinetulu Tisza ar' poté veni inca unulu si mai reu. In fine declara, ca va primi proiectulu legei de vama de basa pentru desbaterea speciala." (Aplause in centru.)

Multu, fórte multu ne spuse croatulu Tombor prin declaratiunea de susu si totu nu aflaramu dela elu nimicu nou. Vechiulu pecatu alu popóreloru austro-ungare a fostu de a calari intotdeauna numai pe interessele loru particulari. Croatii isi au pactulu loru si pe acestu bêtiu calarescu inainte, fora a-'si mai bate capulu de interessele generale ale monarchiei si ale popóreloru ei. Sasii calareau si calarescu inca pe drepturile loru particulare, pe remasitiele vechiloru privilegie ale fundului regiu si uitara cu totulu de drepturile tierei, de autonomi'a Transilvaniei, care era fundamentulu autonomiei fundului regiu. Dér' se mai vorbimu si de romani, serbi, slavaci spre a avé chaosulu completu? O mana de deputati romani din Ungari'a pere intre cei 443 representanti ai camerei din Budapest'a. Remanendu singuri, tóte silintiele loru ar' fi dér' zadarnice. Póte, ca si asemeni consideratiuni i-a adusu acolo, incatu se-'si pérda totu sensulu pentru o solidaritate si o lupta démna nationala. Clubulu loru, care a mai vegetatu in anii trecuti, acuma nu mai esiste. „Scopae dissolutae", éca icón'a ce ni-o oferu acesti representanti a-i poporului romanu din Ungari'a. Cei mai multi dintre ei votara cu regimulu.

Astfeliu vedemu, cumu tramisii diferiteloru popóre din diferite motive mergêndu pe diferite carari, totu au convenitu in unulu si acelasiu gandu, s'au impreunatu in un'a si aceea-si actiune, a carei'a resultatu maretiu a fostu: Scaparea ministeriului Tisza. Cine scie, ce urmari va mai avé votulu dela 19 Februariu 1878?

„Despre crescerea nationala."

Credemu, ca nu potemu onorá mai bine memori'a fericitului directore alu gimnasiului romanu din Brasiovu Dr. Ioanu Mesiota, decatu reproducêndu aci o tema, ce a lucrat'o densulu inca in anulu 1873. Acést'a tema amu aflat'o tiesuta intr'unu discursu ocasiunalu tienutu in Sept. 1873 la serbatórea st. Sofie, patrónei scóleloru romane din Brasiovu si publicatu in programulu gimnasiului din anulu trecutu. Credemu a face totodata unu servitiu binevenitu cetitoriloru nostri, scotiendu acést'a tema cá pe o pétra scumpa de sub cój'a, care o acopere si lasandu-o se lucie in adeverat'a ei valóre:

Cestiunea crescerei nationale este o cestiune de a fi séu a nu fi." Ajunge scurt'a acést'a definitiune ce i-a dat'o in introducere insusi autorulu, spre a aretá marea ei importantia pentru noi romanii. Suntemu datori noue insine a ne ocupá de cestiunea acésta vitala cu tot'adinsulu. Pentru acuma vomu lasá se urmeze tratatulu neuitatului directore Mesiota in doue trei urmari, recomandandulu deosebitei atentiuni a cetitoriloru nostri:

I. Luandu-mi „Crescerea nationala" de tema a discursului meu de astadi, am purcesu din acea firma convictiune, ca pertractarea acestei teme si respective chiarificarea nóstra asupr'a intrebarei, ca cumu trebuie se fia crescerea nationala, este astadi mai multu cá ori si candu imperativa, este o cestiune esentiala de a fi séu a nu fi.

Déca aruncamu o privire asupr'a starei soçiale si politice a romaniloru din tóte tierile locuite de ei, ni se infaçisiédia unele aparitiuni, care nu sunt imbucuratórie. Si totusi acésta icóna trebuie se o privimu de aprópe, ca-ci este datoria imperativa a fiacarui omu cugetatoriu, cá precumu stimédia si apretiédia cu enthusiasmu calitatile cele bune si virtutile ce le posede natiunea, de care apartiene, asia trebuie se caute si se reveledie cu curagiu si abnegatiune ranele, de care sufere natiunea s'a si aflandu-le se indice, cá unu medicu iscusitu, midiulócele de vindecare.

In catu pentru viéti'a soçiala, intielegu viéti'a soçiala a tuturoru romaniloru, in Bucuresci cá si in Pest'a, in Brasiovu cá si in Cernauti, trebue se constatamu, ca in acést'a pe lenga multe bune, care le-amu imprumutatu dela natiunile, cu care amu venitu in atingere, s'au strecuratu si unele elemente straine periculóse fiintiei nóstre nationale. Dintre acestea nu voiu atinge altele, decatu acea mania, de a ne folosi in cercurile mai alese in conversatiune de limbi straine, aci de cea germana, dincolo de cea francesa si éra in alta parte de cea maghiara. Acestu obiceiu reu 'si are urmarile sale stricatióse inmediate si mediate; inmediate, ca-ci se influintiédia limb'a materna si se inpestritiédia asia, incatu bucuresceanulu ride de ungureanu, candu 'lu aude vorbindu romanesce si vicevers'a, si mediate, ca-ci dela cei mari invétia copii a despretiui limb'a maicei loru. Bá, la noi a ajunsu lucrulu acolo, ca parintii, cari voru se dé fiiloru loru o crescere mai distinsa! ingrijescu a invetiá pe acesti'a mai antaiu o limba séu doue straine, pana ce acesti'a nu sciu se esprime nici numele de parinte in limb'a loru propria. Atari parinti intielepti resonédia asiá: limb'a straina se o invetie, ca-ci a s'a propria o póte invetiá si mai tardiu; fora a cugetá, ca mintea se desvolta deodata cu vorbirea si ca nu usioru póte se'si intiparésca copilulu doue espressiuni pentru un'a si aceiasi cugetare. Pe atari ómeni i-a'si indreptá se'si ié unu esemplu dela natiunile culte, séu cá se nu mérga departe dela maghiari.

Era cea ce privesce starea nóstra politica, acést'a este destulu de critica; aci amenintiati cu desnationalisare, din-

colo pusi in totu momentulu in positiune de a periclitá esistinti'a politica independenta. Scurtu, positiunea de astadi este mai periculósa, cá mai inainte, candu atentiunea lumei europene nu erá atientita asupr'a nóstra Pe candu intre anii 1840—55 barbatii nostri literati se luptau pentru cá se ne pastramu fiinti'a nóstra nationala, generatiunile viitórie trebuie se fia inarmate cu totu aparatulu scientificu, cu tóta firmitatea caracterului nationalu, pentru-cá se departedie dela natiune ori-ce pericolu.

Indicarea acestoru motive, speru, ca rectifica de ajunsu tem'a, ce ne ocupa astadi „Despre crescerea nationala.“ Trecundu la acésta tema, se cautamu mai antaiu definitiunea motiunei „crescere“. Crescere séu educatiune, in opositiune cu desvoltarea naturala, este inriurirea conșcia a ómeniloru culti si majoreni, inriurire cu scopu de a aduce pe acesti'a acolo, cá se se desvoltedie ei insusi mai departe si se'si ajunga destinatiunea loru individuala si nationala. Séu, dupa cumu dice filosofulu I. I. Rosseau, educatiune este totu ce contribue, cá copilulu neverstnicu se devina o fiintia libera si independenta. Dupa acésta definitiune, care este recunoscuta de toti filosofii! copilulu devine aceea, ce face din elu educatiunea séu inriurirea ómeniloru din pregiurulu seu, éra influintiarea acést'a asupr'a spiritului si animei copilului incepe de buna séma deodata cu vieti'a acestui'a. De aceea nu incape indoiéla, ca déca crescerea este nationala si copilulu va deveni nationalistu, éra déca crescerea este straina si copilulu se va instrainá de natiunea s'a. De aceea nu nascerea face pe copilulu romanu, ci crescerea. (Va urmá.)

Atheneulu Romanu.

Discursulu de deschidere a conferintieloru publice pe 1878, pronuntiatu de d. **C. Esarcu** in sér'a de 8 Ianuariu.

I. — D. C. Esarcu incepe discursulu seu sustienendu ide'a, ca inspiratiunile cele inalte, ideile cele mari si folositóre aparu in junetia, in diminéti'a vietiei, atunci candu passiunile cele rele n'au intunecatu inca inteliginti'a, candu preocupatiunile vulgare ale esistintiei nu au impusu inca tacere aspiratiuniloru sublime ale animei; atunci unu idealu de Frumosu si de Adeveru. o tienta inalta apare inaintea fiecarui'a. Gloriosu, demnu si virilu acela, care nu-o parasesce nici odata din vedere in restulu vietiei sale. Meschinu, mediocru, pusilanimu, acela care o obandona. O mare vieatia, a disu unu celebru scriitoriu, este o mare idea conceputa in junetia si seversita in epoc'a maturitatii.

Acést'a idea d. Esarcu o aplica si natiuniloru.

Candu natiunea romana, dupa mai multu de unu secolu de intunerecu si, putemu dice, de mórte morala si politica, a catatu se se regaséscа pe ea insasi si se incépa o noua vieatia, ei bine! in dimineati'a acestei vieti ea a avutu unu idealu o inalta inspiratiune: Regenerarea s'a intelectuala si morala prin cultur'a limbei, literaturei, artei, sciintiei, prin instructiune si educatiune.

D. Esarcu amintesce aci epoc'á Lazariloru, Vacarescilorn, Campineniloru, Heliadiloru si adauga ca ide'a catra care individele si natiunile, in dimineati'a vietiei loru se indreptéza prin instinctu, studiulu aprofundatu alu filosofiei istoriei ne-o arata cá singura, care conduce statele la adeveratulu progresu, la adeverat'a civilisatiune, la adeverat'a gloria.

Este intr'adeveru o lege fundamentala, pe care filosofi'a istoriei a stabilit'o si o stabilesce din ce in ce mai lamuritu si care se póte formulá in modulu urmatoriu: „Exista unu raportu constantu intre starea mintala, intre starea intelectuala si morala a natiuniloru si starea loru sociala si politica care, inevitabilu, se modela dupa cea d'antaiu.“ Si déca o natiune, in sfer'a politica, se intórce si se invertesce in cerculu vitiosu alu acelorasi retaciri, descuragiari, demoralisari si nenorociri, acést'a provine din caus'a starii sale mintale care contiene germenii tuturoru acestoru rele si dupa care, inevitabilu, se modela starea s'a sociala si politica.

Acést'a este caus'a, adauga d. Esarcu, pentru care vedemu pe sermanele popóre trecêndu prin atatea dureróse alternative, facêndu neincetatu revolutiuni, resturnandu astadi ceea-ce au edificatu eri, ardiendu ceea-ce au adoratu, adorandu ceea-ce au arsu, astufeliu, incatu ne simtimu adesea petrunsi de o intristare amara, si ne intrebamu, déca progresulu este unu cuventu zadarnicu creatu, cá se ne abuseze, si déca natiunile sunt neincetatu condamnate a vedé fugindu dinaintea buzeloru loru ap'á destinata a potoli setea de amelioratiuni si de justitia de cari se simtu consumate, si déca aspiratiunile loru nu sunt decatu o nebunia generósa ce trebuie se admiramu si se plangemu!

D. Esarcu arata, ca Atheneulu a fostu neincetatu petrunsu de aceste adeveruri, si ele sunt cari au presidatu la creatiunea lui. Elu a cautatu se reié ide'a fecunda si inspiratiunea inalta a natiunei nóstre, in primele momente ale desteptarei sale, si acést'a idea, acésta inspiratiune elu voiesce se-o faca populara, s'o respandésca in tóte clasele societatii, s'o faca se patrundia in tóte spiritele, se intre in tóte convictiunile. — Aci d. Esarcu se adreséza catra ómenii nostri politici, aceia mai cu séma, cari au o actiune asupra spiritului publicu si le chiama atentiunea asupra urmatoriului faptu:

Statulu romanu intra intr'o noua fasa de esistentia. Noui orizonturi, noue perspective se deschidu inaintea natiunei. Personalitatea politica a statului romanu, fiindu astadi pe deplinu complectata, suntemu in ajunulu de a intrá in famili'a stateloru suverane si independente ale Europei. Ei bine! a disu d. Esarcu, m'asiu intristá profundu candu, in asemenea momente, nu s'ar ivi in mediuloculu nostru nici o idea grava, nu s'ar' produce in sinulu natiunei nici o impulsiune fecunda si generósa.

Pana acumu nu s'au vediutu coincidandu cu marele faptu alu proclamarii independintii, decatu manifestatiunile de bucuria ale populatiunei, insocite de stéguri, musici si tortie. Sunt naturale si legitime aceste manifestatiuni; e inse de doritu, cá nou'a fasa politica, in care intra Statulu romanu, se faca a se nasce, in sinulu nostru, si alte idei, se produca si altufeliu de manifestatiuni, cari se destepte viu consciinti'a nationala si s'o chiame catra o vieatia mai démna, mai nobila, mai virila si mai independenta.

Sub astu punctu de vedere, biuroulu Atheneului nu póte de catu a esprimá gratitudinea sa aceloru ómeni politici marcanti, alu caroru nume se vede figurandu pe programulu conferintieloru nóstre publice si cari s'au associatu cu ide'a Atheneului, cá se-i dé prestigiulu numelui si autoritatea talentului loru. Aci d. Esarcu esprima speranti'a, ca asemenea nobili esemple voru fi mai numeróse si ca, imitandu cele ce se facu in tierile culte, ómenii nostri politici voru veni, mai desu, in templele senine ale artei, unde inteliginti'a si anim'a, in presenti'a Adeverului si Frumosului eternu, dobendescu acele obicinuintie de elevatiune si demnitate, pe care le transpórta in urma in actele vietii practice. D. Esarcu se adreséza in urma catra junimea instruita si o invita se intre cu taria si convictiune in curentulu ce va impinge societatea nóstra catra regenerarea s'a intelectuala si morala, preparandu astfeliu adeverat'a regenerare sociala si politica a Statului romanu; o invita se dé concursulu seu devotatu atatu institutiunei Atheneului catu si institutiuniloru, cari au esitu dintr'ensulu.

Diverse.

(Parastasu pentru Catarin'a de Mocioni.) Cetimu in „Famili'a“: In catedra'la din Caransebesiu s'a tienutu la 3 Febr. parastasu pentru ilustr'a repausata Catarin'a de Mocioni, celebrandu insusi Prea SS'a parintele episcopu Ioanu Popasu, carele — dupa indeplinirea ceremonieloru funebrale — rosti si o cuventare acomodata. La acestu actu tristu participà unu publicu numerosu.

— (Casu de mórte.) Dela Alb'a-Iuli'a primimu urmatoriulu tristu anunciu: Ioanu Piposiu, comite supremu in pensiune, in numele seu si a copiiloru Corneliu, Emili'a maritata Munteanu, Eufemi'a, Ioanu si Aureliu, si a nepótei Emili'a Munteanu, — veduv'a perceptorésa Elis'a Nemesiu nasc. Piposiu in numele ei si a copiiloru Emili'a maritata Nicola, Eduardu si Aureliu, si a nepotiloru Enea, Emili'a, Sabinu, Corneli'a, Mari'a si Basiliu Nicola, — — Petru Piposiu, jude la tabl'a regésca, in numele seu si a copiiloru Eugeniu si Claudiu, — Victoru Piposiu, consiliariu montanu, in numele seu si a copiiloru Petru, Elen'a si Gavrilu, — Basiliu Piposiu, protopresbiteru gr.-or. in numele seu si a copiiloru Pompiliu, Paulin'a, Otili'a, Petru, Gliceri'a si Victoru, — veduv'a Eufemi'a Manu nasc. Piposiu, in numele ei si a nepótei Eufemi'a Caton'a, cu anima franta de dorere aducu la cunoscintia, cumu-ca multu iubit'a lora mama, buna si strabuna **Samfir'a Piposiu** nasc. **Piso,** veduv'a reposatului protopresbiteru gr.-or. din Hondolu Petru Piposiu, dupa 40 ani de casatoria fericita, in alu 19-a anu alu veduviei si alu 76-a anu alu vietiei, dupa o scurta suferintia in 9 Februariu a. c. si-a datu nobilulu sufletu in man'a creatoriului. Remasitiele pamentesci se voru asiediá Marti in 12 Februariu la órele 3 p. m. in cript'a familiara din Hondolu. — Fia-i tierina usióra si memoria binecuventata!

(Oficiu postalu nou.) Directiunea postala din Sibiiu anuncia, ca cu 1 Februariu a. c. s'a infiintiatu in comun'a Christianu din comitatulu Sibiiului unu oficiu postalu nou, care va spedá scrisori si va sustiené o diligintia, in legatura cu cursulu cotidianu alu diligentiei intre Sibiiu si Alb'a-Iuli'a.

(Carnevalulu.) Societatea de lectura „Iuli'a“ a junimei romane dela universitatea din Clusiu va dá in 9 Martiu st. n. 1878 in sal'a redutei din Clusiu unu concertu declamatoricu-musicalu impreunatu cu jocu. In sér'a acést'a se va esecutá de catra tenerii imbracati in costumu nationalu joculu istoricu-romanu „Calusiariulu“. Comitetulu arangiatoriu este compusu din dnii: Absolonu Todea, presiedinte; Gabrielu Onisioru, secretariu si din membrii: Teodoru Mihali, Alesandru Popu med., Augustinu Unguru si Vincentiu Nicóra. — In Aradu se va dá in 16/28 Febr. a. c. unu balu in sal'a dela „Crucea alba.“ Venitulu este destinatu pentru alumneulu pedagogicu-teologicu de acolo. — In 11/23 Febr. se va tiené in hotelulu „La Sóre“ din Satulungu (Sacele) unu „Balu comunu“. Venitulu curatu este destinatu pentru repararea si infrumsetiarea salei din amintitulu hotelu. —

(Amenintiari ale pressei russesci.) In diurnalulu maghiaru „Közvélemény“ din Pesta aflamu urmatóri'a notitia scósa din foi'a russésca „Russky Mir“, unde se dice: „Angli'a n'are acum ce se mai caute in Bosforu. Pentru Turci'a este neasemenatu mai folositoriu a amblá dupa amiciti'a Russiei, decatu se astepte ajutoriu dela Angli'a. Cu privire la Austro-Ungari'a dice numit'a fóia russésca, ca in Vien'a se afla o partita cu mare influintia, care vrè se anectedie provinciele turcesci Bosnia si Herzegovin'a la Austri'a. Pentru ce dér, vreau ungurii se incépa resbelu cu Russi'a, candu potu se prevéda, ca in acestu casu se póte intemplá se pérda Transilvani'a? Prin acést'a s'ar' resólve de sine cestiunea de recompensare a Romaniei. In momentulu, candu armatele russe ar' intrá in Transilvani'a, s'ar' intemplá tocmai aceea ce s'a intemplatu in Turci'a, adeca nationalitatile s'ar' rescolá contra unguriloru. In casulu acest'a romanii din Transilvani'a ar' urmá esemplulu bulgariloru si s'ar' alaturá toti la consangenii loru. Romanii din Transilvani'a, cari sunt seraci si fora drepturi politice, deórace proprietarii de pamentu i-au storsu, voru considerá trupele russe si romane ce voru intrá in tiéra, cá pe eliberatorii loru.“ — Russky Mir“ dice ca romanii din Transilvani'a sunt seraci. Ei bine asia este, romanii Transilvaneni sunt seraci in avere, dér' cu atatu mai bogati in simtieminte nobile patriotice. Astfeliu au fostu ei pana acuma si astfeliu voru remané si de aci inainte unu esemplu de loialitate si de patriotismu. La celelalte stranie espectoratiuni ale fóiei russesci potemu respunde numai cu unu singuru cuventu: Basarabi'a!

(Sosirea si primirea tramisului estraordinariu alu M. S. regelui Umberto I. in Bucuresci.) In urm'a incetarii din vieatia a regelui Victoru Emanuelu — scrie „Monitoriulu“ — M. S. Domnitoriulu a tramisu pe d. I. Balaceanu, aginte diplomaticu pe lenga curtea din Vien'a, spre a esprimá M. S. regelui Humbertu I adêncele condoleantie din partea Inaltimii sale si a tierii pentru acést'a dorerósa perdere, precumu si pentru a complimentá pe noulu rege cu ocasiunea suirii sale pe tronu. M. S. regele Italiei a insarcinatu pe d. cavaleru Dominicu Farini, deputatu alu parlamentului italianu, a veni, in missiune estra ordinari, in Bucuresci, spre a aretá M. S. Domnitoriului augustele sale multiamiri pentru simpathiele marturite de Inaltimea s'a si de tiér'a intreaga pentru marele doliu ce a isbitu Itali'a, precumu si a inmaná Suveranului Romaniei o scrisóre a M. S. regelui Italiei. D. cavaleru Farini a sositu pentru acestu scopu Dumineca in capitala insoçitu de d. marchisu L. Durand de la Penne, colonelu de geniu, oficieru de ordonantia onorariu alu M. S. regelui Italiei si d. Caneva capitanu de statu majoru italianu, si a fostu intempinatu la gara de catra d. directoru secretariu generalu la departementulu de esterne si de d. prefectu alu politiei capitalei si condusu in o trasura a curtii la casele dlui Lahovari, care a binevoitu a pune unu apartementu la dispositiunea s'a. In 6 Febr. la óra $1\frac{1}{2}$ d. a. tramisulu M. S. regelui Humbertu I a avutu onóre de a fi primitu in audientia oficiala de catra M. S. Domnitoriulu. D. colonelu I. Grecénu antaiulu adjutantu alu Mariei Sale, cu doue trasuri de gala ale curtii, a mersu de a luatu pe d. cavaleru Farini cu d-nii oficieri cari ilu insoçiescu spre a-i conduce la palatu. Doue plutóne de gendarmi calari formau

escort'a. La sosirea cortegiului gard'a de onóre a palatului a presentatu armele si music'a a cantatu. D. tramisu estraordinariu a fostu primitu in josulu scarii de onóre de unu adjutantu domnescu si de unu oficieru de ordonantia, éra in susulu scarii de d. Vacarescu maresialulu curtii si de catra cas'a militara a M. S. Domnitoriului, dupa care a fostu introdusu cu d-nii oficieri italiani in apartementele unde era asteptatu de d. ministru M. Cogalniceanu. D. maresialu a anuntiatu apoi Mariei sale pe d. cavaleru Farini, care a fostu presintatu Inaltimii sale de catr'a d. ministru secretariu de statu la departementulu afaceriloru straine si a remisu M. S. Domnitoriului scrisórea M. S. Regelui, rostindu unu cuventu, la care Mari'a s'a a binevoitu a respunde in terminii cei mai gratiosi. In urma d-s'a a avutu onórea a presentá Mariei Sale pe d-nii oficieri italiani, cari 'lu insoçiescu. Dupa acést'a membrii missiunei au fostu condusi in apartementele M. S. Dómnei, unde au fostu anuntiati de maresialulu curtii si presentati de ministrulu de esterne. Mari'a S'a Dómn'a, incungiurata de dómnele curtii sale, a binevoitu a primi missiunea italiana in modulu celu mai gratiosu. Dupa seversirea acestei audientie d. cavaleru Farini a fostu recondusu la Ospelulu seu cu acelasiu ceremonialu, care a presidatu la sosire. Dupa receptiunea la palatu d. Cogalniceanu, ministrulu secretariu de statu la departementulu afaceriloru straine, a mersu de a facutu, in numele M. S. Domnitoriului, o visita dlui tramisu estraordinariu alu Italiei.

(Alimentarea cardinaliloru in decursulu Conclavei.) Intre dispositiunile referitórie la inchiderea Conclavei se afla si urmatórea: Se va lasá totu-deun'a o ferêstra deschisa, prin care se va poté strecurá cu inlesnire mancarea pentru cardinalii din Conclava." Dela anulu 1513 incóce in loculu acestei ferestre s'a substituitu o tava de lemnu cu scripetiu dupa modelulu celoru din monastiri. La prandiu „dapiferulu" (bucatariulu) fia-carui cardinalu insoçitu de vr'o cativa nobili se urca pe o calésca de gala si se duce la palatiulu Conclavei. Sosindu aici, intra in bucatariele destinate pentru pregatirea prandiului cardinaliloru alegatori, si cu voce inalta cere prandiulu pentru stapanulu seu, pe care apoi cu ceremonia mare ilu duce apoi catra tav'a cu scripetiu. Inainte mergu duoi lacai, cari pórta nesce bastóne lungi cu insignele cardinalului, dupa densii vine camarierulu, apoi nobilii cu capetele descoperite, maiestrulu de hotelu cu serviet'a pe umeru, si paharniculu. Lacaii ducu corfitiele cu victualie si lucrurile necesari pentru mésa. Ajungundu la tav'a de lemnu cu scripetiu, „dapiferulu" striga cu voce inalta numele stapanului seu, in urm'a careia se presenta camarierulu Conclavei, care ié bucatele si le duce in chili'a respectivului cardinalu.

(Din istori'a resbelului orientalu) tiparita sub ingrijirea dlui D. Laurianu, cu colaborarea d. d. I. Manliu si D. Mironu a aparutu deja fasciór'a a dou'a care contiene urmatórele capitole: Parlamentulu turcescu; Protocolulu de Londr'a; Constantinopole; Atitudinea poteriloru: Russi'a declara resbelu Turciei; Romani'a: Conventiunea, intrarea ostiriloru russe in tiéra, deschiderea corpuriloru legiuitórie. Abonamentulu care este pentru o seria de 10 fascióre numai de 2 fl. v. a. se póte face si la Redactiunea „Gazetei Transilvaniei".

(Diuariulu politicu „Der Osten") care apare odata pe septemana in Vien'a contiene in Nr. 7 urmatóriele articole: Revista politica; Din Bucuresci; Coramisarea unei artiste russesci de catra maghiari; Vechi'a biserica a Sofiei din Constantinopolu; Resbelulu; Din parlamentulu anglesu; Din Districtulu Nasendului in Transilvani'a; Interne; Esterne; Mic'a chronica; Economicu; Inserate. — Abonatii diuariului „Osten" primescu gratis fói'a beletristica „Lesestübchen". „Der Osten" se distinge intre organele germane din Vien'a prin aceea, ca apera interessele slaviloru si ale romaniloru si costa pe trei luni impreuna cu adausulu „Lesestübchen" numai 1 fl. 50 cr.

Post'á ultima.

Mercuri in 8 Februariu avù locu o siedintia fórte importanta a Camerei romane. La interpelatiunea d. Sturza a respuusu d. Cogalniceanu intr'unu discursu briliantu, pe care 'lu vomu reproduce in numerulu viitoriu. D. Cogalniceanu spuse ca abia de 4 dile au inceputu a se discutá preliminariele pacii. La Kazanlik s'a inchiaiatu numai armistitiulu nu s'au subsemnatu basele pacii, cumu credeau chiaru multi ómeni din c i mari. Curierulu multu asteptatu a sositu si ne-a adusu scirea, ca s'a inchiaiatu armistitiulu. Marele imperatu alu Russiei a inchiaiatu armistitiulu in numele Russiei si alu aliatiloru sei, romanii si serbii. (Aplause.) O voce: Cine le-au datu mandatu se inchiaie armistitiulu in numele Romaniei? D. Cogalniceanu. L'au luatu. (Ilaritate) Tramisului guvernului i s'a respunsu ca la inchiaierea armistitiului nu incape representanti deosebiti. Mai departe dice ministrulu: Amu cerutu cu tóta insistenti'a se ni se recunósca dreptulu de a fi representati la conferintia. Niciodata Romani'a n'a insuflatu mai mare incredere Europei, cá acuma, pentru-ca amu fostu leali chiaru catra turci. Amu fostu leali si, déca avemu se triumfamu vomu triumfá nu cu rodomontade, ci cu santieni'a causei nóstre, cu lealitatea nóstra. (Aplause.) Credu ca vomu fi consultati la tratarile pentru preliminarele de pace, dise d. Cogalniceanu. Am cerutu cá noi se ne aflamu ori alaturi cu Turci'a séu cu Russi'a. Acést'a este politic'a nóstra, noi nu amu luatu nici unu angagiamentu si nici nu luamu fora D-vóstra. Suntemu romani si nu cunoscu in cestiune de patriotismu nimenui dreptulu se fia mai romanu, decatu noi. (Aplause.)

In urm'a acestoru cuvinte si dupa o scurta vorbire a-dlui Bratianu camer'a primesce in unanimitate o motiune prin care 'si esprima increderea in atitudinea guvernului.

Hor'a dela Plevn'a.

Colo 'n Plevn'a si 'n redute
Stau paganii mii si sute,
Stau la pânda pitulati
Cá zavozi de cei turbati.

Las'sa siéda mari si mici . . .
Trageti hor'a, mei voinici!

Susu, in taber'a turcésca
Dat'au tusea magarésca.
Rapcigosii cruntu tusiescu,
Cu ghiulele 'n noi stropescu.

Las' se crepe, mici si mari . . .
Trageti hor'a, mei tunari!

Josu in vale, pe campia
Basi-buzuci de casapia
Si cerchesi merei cumpliti
Rupu cu dintii din raniti.

Las' se rupa . . . rupe-i-asi!
Trageti hor'a, calarasi!

Diu'a, nóptea glontii ploua,
Totu pamentu-i udu de roua.
Nu e roua din seninu,
Ci e sauge de chrestinu.

Las' se plóe cá din nori,
Trageti hor'a, rosiori!

Éca me! din parapete
Vine-o scrófa cá se fete
Optu godaci si unu godacelu,
Toti cu rîtulu de otielu.

Las' se fete mii de mii . . .
Trageti hor'a, mei copii!

Ne-a veni si noue odata
Di de plata si resplata,
Se-'lu aducemu la amanu
Pe Gaziulu de Osmanu.

Vie! . . ur'a! . . la Balcani!
Trageti hor'a, mei curcani!

Catu e negru, catu e sóre
Mórtea siede panditóre
Si prin siantiuri si prin rîpi,
Si totu bate din aripi.

Las' se bata pana mani . . .
Trageti hor'a, mei romani!

(Conv. lit.) V. Alecsandri.

Ajutorie pentru raniti.

Brasiovu, in Decembre 1877.

Ofrande pentru soldatii romani raniti, primite de subsemnatulu dela romanii din Darstele Brasiovului si tramise prinçiului Dimitrie Gr. Ghic'a, presiedintele „Crucei rosie" la Bucuresci.

Diamandi I. Manole.

Staicu Barbu 1 fl., George Cimpóca 1 fl., Alecse Poviciu 1 fl., Alecse Barbu 1 fl., Ioanu Mórcasu 1 fl., Dumitru Voin'a 1 fl., Teodoru Fugaciu 1 fl., Ioanu Aldulea 1 fl., Barbu Aidulea 1 fl., Toma Mórcasu 1 francu, Stanu Munteanu 2 franci, Toma Radu 20 cr., George Munteanu 30 cr., Niculau Moraroiu 40 cr., Ioanu Pascu 20 cr., Alecse Siuveiu 50 cr., Tom'a Munteanu 20 cr., Ioanu Cimpóca 50 cr., Ioanu Sirbu 40 cr., Ioanu Barsanu 60 cr., Ioanu Seceleanu 60 cr., George Seceleanu 50 cr., Petru Moraroiu 30 cr., Ioanu Seceleanu 30 cr., Ioanu Moraroiu 40 cr., Nicolau Irimia 10 cr., Stanu Mórcasu 10 cr., Stoic'a Sirbu 30 cr., Mari'a Munteanu 15 cr., Mari'a Olteanu si copii sei 1 fl. 10 cr., Petru Voin'a 40 cr., Dumitru Seceleanu 30 cr., Petru Sirbu 10 cr., Vasilie Tamp'a 10 cr., Paraschiv'a Popoviciu 30 cr., Paraschiv'a Negusiu 20 cr., Marin'a Moldovanu 4 cr., Nicolau Bodeanu 10 cr., Christea Mórcasu 8 cr., George Bodeanu 1Q cr., Ioanu Mórcasu 10 cr., Mari'a Cimpóca 15 cr., Iosifu Seceleanu 20 cr., Ioanu Barsanu, copilu 4 cr., Stanu Fugaciu 50 cr., George Olteanu 20 cr., O veduva 1 cr., Ioanu Seceleanu 5 cr., Ioanu Olteanu 50 cr., Teodoru Sirbu 50 cr., Dumitru Seceleanu 50 cr., Mari'a Barsanu 14 coti panza, George Barsanu 3 franci. Sum'a 6 franci, 20 fl. 62 cr. si 14 coti panza.

Teusiu, 27 Ianuariu 1878.

Onorata Redactiune! In urm'a simtiului de fraternitate, de care suntemu animati façia de fratii nostri, — ce suferu pe campulu de onóre — considerandu sfintieni'a causei, pentru care lupta, precumu si aceea, cumu e de chrestinescu si de bene-venitu ajutoriulu pentru celu ce se afla in suferintia in urm'a raneloru ce le-a capatatu, luptandu-se cu atata gloria si devotamentu pentru inaltiarea a totu ce e romanu; — asia si noi punendu in miscare micele nóstre poteri — amu adunatu din opidulu nostru Teusiu, dupa cumu se vede din aci ·/. aclus'a lista de colecte, ce avemu onóre a vi-o tramite decopiata, dimpreuna si cu sum'a baniloru de 71 fl. 60 cr. v. a., precumu si 5 chilograme scame d'impreuna cu mai multe bucati de panza, bandage si altele; — adressate totu onorabilei redactiuni, rogandu-ve a-le transpune la locurile destinatiunei, éra list'a de ofrande pentru limpedirea nóstra façia cu marinimosii contribuenti ve rogamu se aveti bunatate a-o publicá in stimatulu diuariu ce redactati. Primiti s. c. l.

Stefanu Crisianu, invetiatoriu.

Ofrande in bani, scame si bandage, adunate de subscrisii in folosulu braviloru osteni romani raniti in lupt'a actuale cu Turci'a din opidulu Teusiu: Gregoriu Serbu, parochu 2 fl. 50 cr., Stefanu Crisianu, docente 2 fl. 50 cr., Gregoriu Popu, proprietariu 2 fl. 50 cr., Alecsandru Popu, cantoru 5 fl., Pavelu Popu, jude comunalu 5 fl., Ioanu Rosiu, proprietariu 2 fl., Munteanu Iacobu, morariu 2 fl., Stefanu Belanu (Crisnik), servitoriu bisericescu 1 fl., Nicolae Bretoiu lui Dumitru, propr. 1 fl., Georgiu Crisianu Ghic'a, macelariu 1 fl., Georgiu Moldovanu, proprietariu 1 fl., Tiusanu Iacobu l. Parthenie 1 fl., Ioanu Ratiu l. Nechiforu, propr. 1 fl., Simionu Bogateanu, propr. 1 fl., Ioanu Cristea, propr. 1 fl., Boca Ioanu, propr. 1 fl., Ioanu Lucaciu l. Gabrila, propr. 1 fl., Grigoriu Moldovanu, curatoru 1 fl., urmatorii proprietari: Stefanu Ratiu a Onului 1 fl., Gavrilu Popu 1 fl., Ratiu Efremu 2 fl., Iacobu Popu l. Gligoru 1 fl., Iacobu Popu, stud. absolutu 1 fl, Ioanu Ratiu l. Alecsandru, propr. 1 fl., Ioanu Tiusianu 1 fl., Ioanu Bescherechi 1 fl, Stefanu Popu 1 fl., Atimu Munteanu 1 fl., George Munteanu 1 fl., Bretoiu Stef. sen. 1 fl., Febroni'a Moldovanu 1 fl., Mai multi fosti granitiari 10 fl., Ratiu Iacobu l. Tyiforu 50 cr., Tegla Moldovanu 30 cr., Dumitru Bretoiu n. Ioanu Marcu 30 cr., Gabrila Timisiu 50 cr., Teodoru Belanu 50 cr., Ilie Crisianu 10 cr., Aiudeanu Constantinu 20 cr., Paraschiv'a Garbea 20 cr., Iacobu Lazaru 40 cr., Nicolae Repede, parochu 50 cr., Vasiliu Fauru 50 cr., Andreiu Munteanu 50 cr., Gregoriu Belanu 50 cr., Nicolae Stanu 20 cr., Vasilie Garbea 50 cr., Iacobu Munteanu (busiu) 20 cr., Florea Paraianu 20 cr., Iac. Bretoiu 50 cr., Nic. Munteanu 20 cr., Nic. Munteanu l. Ioanu 50 cr., Constant. Ratiu 50 cr., Ioanu Bretoiu rep. 20 cr., Gabrila Timisiu jun. 20 cr., Iacobu Moldovanu (butiu) 50 cr., Siandru Tanasie 20 cr., Ioanu Crisianu l. Atyimu 20 cr., Ioanu Tuisianu l. Part. 20 cr., Dumitru Munteanu 20 cr., Efremu Crisianu 30 cr., Dochitia Ratiu 10 cr., Simionu Moldovanu 20 cr., Georgiu Hagia, morariu 50 cr., Ioanu Crisianu 30 cr., Todoru Munteanu 50 cr., Davidu Ionás 1 fl., Sami Lövi si Aron Lövi 1 fl. 50 cr., Steiner 50 cr., Szekelyhidi Gergely 20 cr., Simionu Munteanu 50 cr. Sum'a 71 fl. 60 cr. v. a.

Adeca: Sieptedieci si unulu florini v. a. si 60 cr. si 5 chilograme scama dela dómnele Mari'a Crisianu nascuta Papu, Saveta Ratiu maritata Popu, Dafin'a Ratiu, Mari'a Munteanu nasc. Popu, An'a Popu, Maria Beldeanu, precumu si dela Todoric'a Duna o camasia; dela mai multe femei din opidu benevoitórie mai multe darabe panzaria si bandage in greutate de 22 chilogr. cu scame si lada cu totu.

Teusiu, in 27 Ianuariu 1878.

Stefanu Crisianu, colectante.
Gligoru Poppu, colectante.

NB. Cu tramiterea ladei, in care sunt bandage si scame, d'impreuna si cu bani s'a spesatu cu totulu 1 fl 60 cr,, prin urmare remanu bani gata tramisii prin posta 70 fl. v. a.

Pretiurile piatiei

in 22 Februariu n. 1878.

	Hectolitre.	fl. cr.		Hectolitre.	fl. cr.
Granu	fruntea	9.80	Mazerea		6.40
	midiulocu	9.30	Lintea		10.—
	de diosu	9.—	Fasolea		6.10
Mestecatu		7.85	Cartofi		11.—
Secara	fromósa	6.40	Sementia de inu		1.34
	de midiulocu	6.10		1 Chilo.	fl. cr.
Ordiulu	frumosu	5.70	Carne de vita		—.36
	de midiulocu	5.50	„ de rimatoriu		—.44
Ovesulu	frumosu	3.10	„ de berbece		—.—
	de midiulocu	3.—		100 Chile.	fl. cr.
Porumbulu		5.60	Seu de vita prospetu		40.—
Meiu		6.40	„ „ „ topitu		—.—
Hrisca		—.—			

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 22 Februariu st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques)	63.25	Oblig. rurali ungare	77.75
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu)	67.25	„ „ Banat-Timis.	77.75
Losurile din 1860	111 —	„ „ transilvane	77.75
Actiunile bancei nation.	797.—	„ „ croato-slav.	84.—
„ instit. de creditu	231.25	Argintulu in marfuri	107.—
Londr'a, 3 luni	118 85	Galbini imperatesci	5.64
		Napoleond'ori	$9.50^1/_2$
		Marci 100 imp. germ.	58.55

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.
Tipografi'a: Ioane Gött si fiiu Henricu.